

Reciprocam substitutionem aliquando solam vulgaretur in personis omnium continere heredum, aliquando vulgarem, & pupillarem, & denique aliquando vulgarem, pupillarem, & fideicommissariam, secundum resolutionem & explicationem nostri Gomezii, docent & explicant Covartuv. in e. Raynatus, §. 7. num. 3. Gregor. Lopez in l. 1. tit. 5. part. 6. gloss. 3. & 4. & Paulus Leon. hoc ist. ex num. 13. ubi latè explicat, & in aliquibus à nostro Gomezio recepit, nempe in quantitate negotio nostra Gomezius locum esse fideicommissarium in primo casu sicut posito, & oboe videndi sunt Menochius dict. presumpt. 60. numer. 67. Mantica dict. titul. 4. & 5. lib. 7. Menchaca de successionum progreßu, lib. 2. §. 11. n. 9. & alij ferè infiniti adducti à Fulario quæst. 260. & Spino dict. gloss. 26. num. 8. qui omnes & alij quamplurimi ab eo relati, maximè à Menochio, quem omnino videas, negant fideicommissariam comprehendit, exceptis aliquibus casibus quos congerit ipse Menochius ex num. 70. usque in finem, cum commando, quia optimè materiam declarat, & Fusarium dict. quæst. 260. qui etiam plures limitationes adducit, prout etiam facit Mantica de conjectur. titul. 4. & 5. dict. lib. 7.

Ibi: Aliquando ista substitutio breviologa, &c.

Reciproca quo continet vulgarem & pupillarem, quando pater instituit duos, vel plures filios impuberis, & eos invicem substituit, probant latifissimè Menochius dict. presumpt. 60. quæst per totam, Spino dict. gloss. 26. num. 3. Molina de iust. 1. a. tom. 1. disp. 191. num. 4. Menochius ex numer. 61. quem vide per totam illam presumptionem, quia cruditißima resolvit hanc materiam, nempe quod, & quæ substitutiones comprehendantur in reciproca, & Tuschrom, & Fusarium suprà.

Item addo quod si reciproca facta est duobus filiis majoribus mente capitis, vel furiosis, continet vulgarem, & exemplarem. Item si duobus filiis impuberibus furiosis fiat, continet pupillarem, vulgarem, & exemplarem. Item si facta fuerit duobus filiis, alteri sane mentis impuberi, alteri vero puberi mente capro, sola vulgaris continetur; ut latissimè docet, & probat ipse Menochius ex numer. 61. quem vide per totam illam presumptionem, qui cruditißima resolvit hanc materiam, nempe quod, & quæ substitutiones comprehendantur in reciproca, & Tuschrom, & Fusarium suprà.

Item addo cum communī, & receptissima doctrina, quam adducit Fusarius quæst. 258. quod per pupillarem contentam in reciproca, mater excluditur, eum vide, & Spino in speculo testam. gloss. 26. num. 3.

Reliquas quæstiones omittam à nostro Gomezio vide per suprà citatos, num. 1. maximè per Menochium, Manticam, Fusarium, Tuschrom, & Spino, nec non Petrum Leonium.

CAPUT IX.

De Transmissione Hereditatis.

S U M M A R I U M.

1. Hereditas non adita regulariter non transmittitur ad heredes, & quæ sit hujus conclusio ratio.
2. Ea, qua consistunt in animo & declaratione voluntatis, an transmittantur ad heredes.
3. Ea, que sunt facti & in facto consistunt, an transmittantur.
4. Hares, qui patitur se mori ante acceptationem hereditatis an videatur eam repudiare.
5. Ad hereditis possit esse heres absque eo, quod primus sit heres.
6. Hereditatis legatum vel relictum in ultima voluntate, an semper censeatur relictum propter benemeritam.
7. Transmissione ex potentia suitatis, quando fiat:

8. Suitas

De Transmissione Hæreditatis Cap. IX. 147

8. Suitas tantum residet in prima linea vel gradu linea vel descenditum.
 9. Ut quis dicatur suis heres alicuius, requiriatur quod sit in eius potestate.
 10. Filius ingredens monasterium, licet liberatus à patre potestate, retinet tamen jura suitatis.
 11. Filius, licet per dignitatem liberetur à patre potestate, jura suitatis retinet.
 12. Filius adoptivus, an habeat jura suitatis.
 13. Suita qualiter possit esse & confidere sine patria potestate.
 14. Posthumus, an habeat jura suitatis.
 15. Necesse est in filio quo fonte processit, & quæ possit esse ejus ratio.
 16. Suita qualiter definitur.
 17. Hereditas jacens, non datur, quando quis decedit suo herede relicto.
 18. Si caveatur statu, ut de qualibet hereditate solvatur gabella, debet intelligi de hereditate relicta extraneo non filio suo.
 19. Suus heres an possit usucapere titulum pro herede,
 20. Hereditas patris non adita transmittitur ad heredes suos ex potentia suitatis.
 21. An suitas hodie habeat locum stante jure Prætorio à jure civili confirmato, & an beneficium definiendum sit inductum de jure civili.
 22. Beneficium abstinentia anni finiatur.
 23. Filius, an possit ex potentia suitatis hereditatem transmittere ad quocunque.
 24. Filius emancipatus an hodie possit transmittere patris hereditatem ex potentia suitatis ad quocunque.
 25. Creditores patris, an possint convenienter filium statim post mortem patris, non probata filii immixtione.
 26. Suitas remanent hodie in filio, his, que concernunt ejus commodum, non in aliis.
 27. Jus adveniendi contra extraneum an prescribatur aliquo tempore.
 28. Exclusus jure adveniendi vel immixtendi per spatiū 30. annorum ex testamento, non excluditur jure adveniendi ab intestato, nisi alii 30. anni labantur.
 29. Hares qui simpliciter renunciavit hereditati, an censetur renunciatio tam ex testamento, quam ab intestato.
 30. Filius suis, & in potestate constitutus, an possit hereditatem, quam sivej repudiavit, adire.
 31. Suitas quibus modis tollantur: & an tollantur per conditionem si voluerit.
 32. Filius emancipatus vel descendens ex linea materna, institutus sub conditione si voluerit, an transmittat hereditatem ex potentia sanguinis, & quid ab extranis.
 33. An filius suis heres, qui habet substitutum vulgarem, transmittat hereditatem ex potentia suitatis.
 34. Quid quando substitutio tantum concepta fuit in casu impotencie.
 35. Substitutio tacita vulgaris quæ comprehenditur sub expressa pupillari, transmissionem non tollit.
 36. Substitutio vulgaris tacita, quæ continetur in compendio a vel breviologa, an tollat suitatem & transmissionem.
 37. Substitutio fideicommissaria, an tollat suitatem.
 38. Substitutio vulgaris facta in suitate, an tollat suitatem.
 39. Substitutio vulgaris, quæ legitimam, non tollit suitatem.
- Ant. Gomezii Variae Resol. Tom. I.

Ratio
coac. 2.

T 2 adeatur,

I T E X T U M principaliter quero, an & quando Hæreditas non adita transmittitur in quo subtili & notabiliter articulo resolutivè dico, quod regulariter hæreditas non adita per heredem in vita ejus, vel bonorum possesso non agnita de jure Prætorio, non transmittitur ad heredes: sed est perinde, ac si non esset sibi delata, textus est in leg. si ex pluribus, in princip. ff. de suis & leg. hered. textus in leg. quoniam sōrōrem, Cod. de jure deliber. textus in leg. infantis versicul. & quid ex extrano in jure delibera. textus in leg. unica. \$.

in novissimo, Cod. de cadi. tollend. versicul. hereditatem. Cujus verba sunt: Hæreditatem etenim, nisi fuerit adita, transmitti, nec veteres concedebant, nec nos patimur, textus in leg. terc. a. \$.

acquirere ff. de bono. poss. tit. generali, textus in leg. emancipata, Cod. qui admir. Cujus verba sunt: Hæreditata si non agnoverit intra annum, unde liberis bonorum possesso nulla ad heredes vendicationem successionis transmittere potuit pro communi sententiâ, & conclusione considero de jure regio, l. 1. tit. 6. 6. part. maxima tamen difficultas est in jure nostro, assignare rationem hujus conclusionis, & reperio aliquas principales rationes.

Prima ratio est, quia hæreditas vel bonorum possesso ex testamento, vel ab intestato: competens heredi, non est in bonis ejus, antequam

aedatur vel agnoscatur, & textus est singularis in jure in l. *prælia rerum*, ff. ad l. *Falc.* quem ibi ad hoc notat & commendat Bart. lmo. & communiter Doctor. & est singularis in jure secundum Alexand. ibi: illum etiam textum ad hoc dicit singularem & unicam Bald. in l. *secundo*, *Cod. de juri. & facti ignor.* in fin. notat etiam idem Bald. in l. *Deo nobis fin. col.* in fin. *Cod. de Episc.* & cler. idem Bald. in l. *licet*, *Cod. de jure delib.* 2. col. *princ.* Bartol. in l. *qui dno*, ff. de rebus dubiis penalt. col. num. 11. illum etiam textum reputat singulararem Jacob. de S. Georgio in l. *qui se paris*, *C. unde liber. 1. col. num. 15.* quod tamen intellige, præterquam, si facta culpâ, vel delicto alterius, quis amittat hereditatem, vel jus adeundi, quia tunc odio delinqüentis bene consideratur in bonis acquirere debentis, textus est in l. *inde Neratinus*, ff. ad l. *Agril.* textus in l. 3. ff. *de condit. fuit.* textus in l. *interdicto*, ff. *de vi & vi armis.* textus notabilis in l. *si quis servum*, ff. *de action. empt.* sed illud, quod non est nostrum, nec nobis quantum impossibile est ad alium transmittere, argumento textus in regula nemo plus juris ad alium transmittere potest, quām ipse habet, ff. *de reg. juris*, textus in l. *tradition.* in *princ.* ff. *de acquir. rer. domin.* Ergo merito hereditas vel bonorum possesso nondum adita, non potest transmitti, & ex isto fundamento istam rationem ponit Bald. in l. *quantum sovorem*, *Cod. de jure delib.* idem Bald. qui non soleat allegari in l. *venire præterito*, in finalibus verbis, ff. *de acquir. hered.* textus in l. *gerit*, *codem titul.* in *princ.* cuius verba sunt Gerit probare, qui animo agnoscit successionem, licet nihil attingat hereditarium, textus in Lavia, C. de juri. delib. ibi, ex sola animi destinatione patet tuus hæres fieri poterat, textus in l. *final.* in fin. *Instit. de heredit. qualit. & different.* ibi, sicut autem nuda voluntate extra- neus hæres sit, &c. probat textus in l. 11. tit. 6. 7. part.

Sed ea que consistunt in animo aliquius, & 2 ejus declaratione, non transiunt ad heredes, cum ipse animus secundum naturam non possit transiit ad alium, argumento textus in l. *mandatum C. mandat.* textus in l. *reli. testis item & adhuc. Institut. codem titul.* facit bonus testis & ea que ibi notat Bart. & Doctores in l. *centesimus*, §. fin. ff. *de verbor. oblig.* Confirmator per Glossam illam singulariæ juncto textu in l. *idem Pomponius scribit*, *si frumentum, §. final.* in verb. apparet ff. *de rei vendic.* ubi dicit, quod licet actor possit incertum libellum declarare, in qualibet partite, usque ad sententiam, ut in l. *si quis intentione ambigua*, ff. *de judic.* in l. *solemus*, *codem titul.* in l. *inter stipulantes*, §. 1. de verborum obligat. tamen illud jus & facultas declarandi non transit ad hæres ejus, quia coheraret & consistit in proprio animo actoris & ad hoc b. illam Glossam juncto textu notat & commendat ibi Bartol. Angel. & communiter Doctores, etiam etiam dicit singularem Bald. in l. *si quis intentione ambigua*, *de jud.* 1. leg. & ibi commendat Bartol. Angel. Paul. & communiter Doctor. illam etiam juncto textu reputat unicam Baldus in cap. *Canonum statuta*, *de constitut.* pen. colom. num. 11. notat etiam & commendat Bartol. in l. *edita action. C. de edendo*, 3. col. num. 9. similis Glossa est in l. *inter stipulantes*, §. 1. in verbo aliorum de verbor. obligat. quam ibi reputat singularem Bartolus, 1. col. num. 3. & notat & commendat ibi omnes Doctores, & in expolio istam rationem ponit Baldus in l. *si avia*, *C. de jure delibera.* 1. *opposit.* num. 2. de quo articulo plura bona dixi in materia delictorum, quando exiliū ponitur in voluntate judicis, sed ista ratio similiter non concludit: quia quando voluntas & declaratio ponitur ad durationem, & perseverantiam aliquius actus

De Transmissione Æreditatis Cap. IX. 149

actus, quia inter partes actus est, quod actus vel dispositio valeat, donec partes voluerint vel aliqua istarum, tunc statim quod moritur vel annullatur actus, vel dispositio: & ita procedit, & debet intelligi textus in l. 4. ff. *de loca. cum similib.* secundum Bartol. Paul. Salic. Fulgos. & communiter DD. ibi. Item etiam, quando processus aliquis actus, & libellus dubius & ambiguus ab ipso defuncto in iudicio circa rem peritam, ipse solus potest in vita declarare, & ejus interpretatio, vel declaratio non transmittitur ad heredes: quia intentio quam habuit defunctus, consistit & coharet in secreto animi sui, & impossibile est secundum naturam, quod transeat ad heredes, & ita proclit textus juncta glos. singulariæ in l. *idem Pomponius scribit*, *si frumentum, §. fin. ff. de rei vend. cum simili.* sed in nostro casu non praecedit alius actus dubius & ambiguus, sed heredi competit jus & facultas adeundi, ut possit hereditatem adire, vel repudiare. Unde si heres decellet, non facta adiunctione, vel declaratione: nullum resultat inconveniens, quod hæres ejus posset adire, vel repudiare, cum omnia jura defuncti transfeant ad ipsum, ut supra probavi. Confirmatur etiam, quia ex quo hæres, cui est delata hereditas, vel bonorum possesso, non adit vel cognoscit, sed passus est principi mori, ea non adita, videtur neglexisse: & quodammodo repudiatur, argumento textus in l. *illud, ff. de contra. tabul.* arguendo a specialitate eius, ubi hereditas vel bonorum possesso in casu illius textus potest transmitti, dato justis impedimento in herede, per quod non potuit in vita adire, ergo eo cessante videatur esse in culpa, & negligencia, & velle non adire, textus in leg. *non vult esse*, ff. *de regul. jur. bonus testus si subtiliter consideretur*, in l. *verb. bac.*, in fin. ff. *de cond. imp.* & istam rationem aperte vult Glossa ordinaria juncto textu in l. *Cornelius*, *in verbo supervacuum*, ff. *de hered. in fili.* sed ita ratio similiter non concludit, nec est vera, quia bene procederet, quando hæres patitur labi sibi tempus statutum à jure ad adeundam hereditatem, vel agnoscendam b. mortuorum possessionem, secus vero quando durat & supererat sibi tempus statutum à jure, qui tunc licet aliquod tempus labatur & patiatut mori infra residuum tempus, non videtur negligere vel repudiare, quia forte est dubius vel immemor, & intendit transmittere jus quod habet ad heredes.

Quinta ratio principalis est, quia si hæres transmittet hereditatem non aditam, sequuntur, quod hæres ejus adeundo faceret eum heredem post mortem, quia nisi ille primus sit hæres, impossibile videatur, quod ipse secundus si hæres primo testator, vel defunctus, argumento textus in l. 3. in *vers.* sed eti. *Titio ff. de pet. hered.* præterea impossibile videatur, quod ille qui non fuit hæres in vita, efficiatur hæres post mortem, cum post mortem non possit se obligare, contrahere, nec quasi contrahere, habitus enim & passiones requirunt semper subjectum, argumento textus in l. *qui libertinus*, §. *posthum. ff. de oper. libert.* Istam rationem ponit Bald. in l. *si infant.* *C. de juri. delib.* 5. colum. 3. *quaest. princip.* sed ista ratio similiter non concludit, nec satisfacit, quia salva pace Bald. ad hoc, ut secundus hæres adest, non requiritur quod primus fuerit actualliter hæres, nec post mortem efficiatur hæres, quia esset impossibile, sed satis est quod fuerit Confir- matio.

Argu. 3.

Argu. 4.

Argu. 5.

Argu. 6.

Argu. 7.

Argu. 8.

Argu. 9.

Argu. 10.

Argu. 11.

Argu. 12.

Argu. 13.

Argu. 14.

Argu. 15.

Argu. 16.

Argu. 17.

Argu. 18.

Argu. 19.

Argu. 20.

Argu. 21.

Argu. 22.

Argu. 23.

Argu. 24.

Argu. 25.

Argu. 26.

Argu. 27.

Argu. 28.

Argu. 29.

Argu. 30.

Argu. 31.

Argu. 32.

Argu. 33.

Argu. 34.

Argu. 35.

Argu. 36.

Argu. 37.

Argu. 38.

Argu. 39.

Argu. 40.

Argu. 41.

Argu. 42.

Argu. 43.

Argu. 44.

Argu. 45.

Argu. 46.

Argu. 47.

Argu. 48.

Argu. 49.

Argu. 50.

Argu. 51.

Argu. 52.

Argu. 53.

Argu. 54.

Argu. 55.

Argu. 56.

Argu. 57.

Argu. 58.

Argu. 59.

Argu. 60.

Argu. 61.

Argu. 62.

Argu. 63.

Argu. 64.

Argu. 65.

Argu. 66.

Argu. 67.

Argu. 68.

Argu. 69.

Argu. 70.

Argu. 71.

Argu. 72.

Argu. 73.

Argu. 74.

Argu. 75.

Argu. 76.

Argu. 77.

Argu. 78.

Argu. 79.

Argu. 80.

Argu. 81.

Argu. 82.

Argu. 83.

Argu. 84.

Argu. 85.

Argu. 86.

Argu. 87.

Argu. 88.

Argu. 89.

Argu. 90.

Argu. 91.

Argu. 92.

Argu. 93.

Argu. 94.

Argu. 95.

Argu. 96.

Argu. 97.

Argu. 98.

Argu. 99.

Argu. 100.

Argu. 101.

Argu. 102.

Argu. 103.

Argu. 104.

Argu. 105.

Argu. 106.

Argu. 107.

Argu. 108.

Argu. 109.

Argu. 110.

Argu. 111.

Argu. 112.

Argu. 113.

Argu. 114.

Argu. 115.

Argu. 116.

Argu. 117.

Argu. 118.

Argu. 119.

Argu. 120.

Argu. 121.

Argu. 122.

Argu. 123.

Argu. 124.

Argu. 125.

Argu. 126.

Argu. 127.

Argu. 128.

Argu. 129.

Argu. 130.

Argu. 131.

Argu. 132.

Argu. 133.

Argu. 134.

Argu. 135.

Argu. 136.

Argu. 137.

Argu. 138.

Argu. 139.

Argu. 140.

Argu. 141.

Argu. 142.

Argu. 143.

Argu. 144.

Argu. 145.

Argu. 146.

Argu. 147.

Argu. 148.

Argu. 149.

Argu. 150.

Argu. 151.

Argu. 152.

Argu. 153.

Argu. 154.

Argu. 155.

Argu. 156.

Argu. 157.

Argu. 158.

Argu. 159.

Argu. 160.

Argu. 161.

Argu. 162.

Argu. 163.

Argu. 164.

Argu. 165.

Argu. 166.

Argu. 167.

Argu. 168.

Argu. 169.

Argu. 170.

Argu. 171.

Argu. 172.

Argu. 173.

Argu. 174.

Argu. 175.

Argu. 176.

Argu. 177.

Argu. 178.

Argu. 179.

Argu. 180.

Argu. 181.

Argu. 182.

Argu. 183.

Argu. 184.

Argu. 185.

Argu. 186.

Argu. 187.

Argu. 188.

Argu. 189.

Argu. 190.

Argu. 191.

Argu. 192.

Argu. 193.

Argu. 194.

Argu. 195.

Argu. 196.

Argu. 197.

Argu. 198.

Argu. 199.

Argu. 200.

Argu. 201.

Argu. 202.

Argu. 203.

Argu. 204.

Argu. 205.

Argu. 206.

Argu. 207.

Argu. 208.

Argu. 209.

Argu. 210.

Argu. 211.

Argu. 212.

hæres potentialiter, & habuerit jus adeundi hæreditatem, nam illud jus potentiam & facultatem transmittit ad hæredem, sicut videmus in casibus, in quibus hæreditas non alia transmittitur.

Unde dicendum esset, quod illud jus adeundi debetur transmitti, mediante quo ejus efficeretur hæres, sine eo quod ipse primus hæres actualiter adiret, vel se obligaret.

Ratio 6.
principia-
lis.

Sexta & ultima ratio principialis sit, quia hæreditas, legatum, vel relictum in ultima voluntate, semper videatur relictum in propter bene merita & affectionem, & non alijs, textus est notabilis in l. nec adiicit, ff. pro facio, cuius verba sunt, Nec adiecit Sabinius hæreditatem, vel legatum, vel donationes mortis causa, sive non mortis causa, fortassis hoc ideo, quia non sine causa obvenient, sed ob meritum aliquod accidunt, & ad hoc ibi notat Bart. Bald. & communiter Doct. antiqui; illum etiam textus ad hoc notat & commendat Bart. in l. ita stipulatus, ff. de verb. oblig. 3. col. 4. oppofit. text. in l. idem, quam §. fin. ff. mandati, text. in l. si quis seruus s. si inter duos, & de legat. 1. Unde merito hæres, si ante additionem hæreditatis sibi relata non transmittitur, quia illa causa meritorum & affectionis cessit in hæreditibus ejus, qui tanquam incerti non potuerunt de testator bene mereri, * Ex hoc casu potius videatur testator vocare succellorū suis & proximiiores ab intestato quam hæredes incognitos & sibi extraneos ipsius hæreditis institui. Sed licet ista ratio videatur c. 1. rata, & persuasiva, tamen similius non concludit, nec satisfacit; quia tautum potest procedere in hæreditate delata ex testamento, non autem in hæreditate delata ab intestato. Nec obstat, si dicas, quod ab intestato tacitè videatur vocatus proximior in gradu, unde eo ipso quod defunctus non fecit testamentum, videatur eum tanquam benemeritus, vel propter affectionem. It m. ista ratio non omnino concludit in hæreditate declarat ex testamento, quia considero, quod legatum & fideicommissum etiam relinquuntur in testamento propter bene merita, & affectionem, argumento textus in l. conficiuntur in princ. ff. de jure codicilli, quia subtiliter respondeo, quod bene conseruat tacitè vocatus, tanquam conjunctus & proximior, non veð tanquam benemeritus, vel propter affectionem. It m. ista ratio non omnino concludit in hæreditate declarat ex testamento, quia considero, quod legatum & fideicommissum etiam relinquuntur in testamento propter bene merita, & affectionem: tamen mortuo legatario, vel fideicommissario, transmittitur sine acceptance, Nec obstat huic impugnationi, si dicas, quod legatum vel fideicommissum ideo transmittitur, quia ipso iure queritur, & non potest esse damnum, sed hæreditas potest esse nimis damnum, propter debita, unde non debet transmitti: quia respondeo quod hæreditas non transmittitur ut adita & acquisita, sed ut audeant, ut in l. si quis filium, s. 1. ff. de acq. her. cum simil. unde ista ratio non est sufficiens, nec concludit ex predictis; ergo patet, quod nullus p. i. licet rationum concludit nec satisfacit: sed a diligendo aliquam earum, adhæreto prima rationi principali tanquam communi & magis persuasiva, aliud tamen jus ad hæreditatem, licet sapiat universalitatem, bene transmittitur, ut fideicommissum universale, jus accrescendi, jus agendi ad supplementum, jus petendi quartam Trebellianicam, vel Falciatam, & similia iura: ita Bart. in l. cum filios familiis, ff. de leg. 1. pen. col. & dixi supra in materia substitutionis fideicommissaria. Ita tamen hæreditas aliquando, & in aliquibus casibus transmittitur, licet

Solutio
contra.

Hæredi-
tas non
adita
quando
transmit-
tur

Trans-
missio ex
potentia
suitatis.

Ut fi-
lius sit
suis quid
requiratur.

Solutio
contra-
tionum. 1.

Suitas
in quo
gradu
refundit.

11
Solutio
2.

suitatem, & iura ejus. Item si plures sunt in eodem proximiori gradu, omnes habent suitatem, & æqualiter admittuntur, textus est notabilis & subtilis in l. posthumorum, ff. de iniust. rupt. textus in l. si quis posthumus, §. filium, ff. de liber. & posthum. textus in l. 2. Cod. de liber. præter. textus in §. posthumorum. Institut. ex eborad. liber. textus in §. ita demum. inst. de hæred. quo ab intest. defer. cuius verba sunt: Ita demum ramen nepos neptis, sive rameum numero sum, si præcedens persona defert in potestate parentes esse, sive ejus morte di acciderit, sive alia ratione, veluti mancipazione.

Unum ramen est quod ad hoc, ut talis filius, vel descendens, sit suis, requiratur, quod sit in potestate patris. Itaque necessariò requiritur quod si in primo gradu per se, vel repræsentative, & quod sit in potestate, unde regulariter bene valer consequentia. Ile filius vel descendens est in suitate, ergo est in potestate, sed non è converso: Iste est in potestate, ergo est in suitate; ex quo deducitur, quod filius, vel descendens emancipatus, non habet suitatem, nec ejus privilegia. Item etiam, nec filius, vel descendens ex linea materna, quia licet sit in primo gradu, non sunt in potestate. Item nepos, pronepos, vel alius ascendentis patre ejus existente in medio non habet suitatem, nec iura ejus, quia licet sit in potestate, non tamē est in proximiori gradu, & hanc regulam & doctrinam aptè probant rama superiora: & in specie quod requiratur patria potestas, probat tex. singularis & melior de iure in Lex Cornelii in fin. ff. de testam. ibi quavis suis hæres dici non posset, si in potestate morientis non fuit, & ad hoc illum textum notat, & dicit ibi singularem Aret. 1. col. numero 13. text. in §. fin. in princ. Inst. de hæred. qualitat. & different. ibi, in potestate morientis modo fuerit.

Nec huic regula & doctrina obstat text. illi in d. Deo nobis, §. hoc etiam vrs. fin. Cod. de episc. & cler. ibi, pullo eius impedimento ex sanctimoniali conversatione generando, ubi probatur, quod licet per ingressum religionis filius, vel descendens liberetur à potestate patris, ut est Glossa notabilis in l. si ex canfa, §. Papinius, ff. de minor. & ibi ad hoc notat & commendat Bart. Bald. & idem Bart. in asthent. ingriff. 2. lett. pen. colum. 67. Alb. 6. colum. num. 12. & magis communiter Doct. tenent etiam communiter DD. in cap. indecorum de aere & qualitate: tamen non amittit suitatem, sed eam retinet & omnia privilegia ejus: & ad illum textum notat & commendat ibi Bal. 1. col. in fin. & ante eum Jacob Butr. 1. col. in fin. ex quo infertur, quod eo mortuo sine adiunctione transmittit hæreditatem patris ad monasterium ex privilegio suitatis, & denique habebit alia iura suitatis: ad hoc etiam illum textum notat & commendat Bald. in leg. apud hostes, Cod. de suis & legit. hæred. fin. col. penult. quas. Bartol. in authen. si quis mulier. Cod. de sacrof. Ecl. 1. col. n. 5. & ibi Bal. 5. col. n. 16. Paul. de Castr. & Jaf. in l. sub. conditio ff. de liber. & posthum. Aret. in L Gallus, §. si ejus, 2. colum. in fine, eodem titul. & ibi Jaf. 4. col. num. 12. Socinus in l. si filius qui patri, ff. de vulgar. & pup. 10. col. in medio. Alex. in 7. colum. num. 4. Jafon, in leg. si que patri, Codice unde liber. 4. colum. num. 17. Corn. in leg. 3. Cod. de jur. de lib. 18. colum. num. 14. Aret. qui notabiliter loquitur in c. in presentia, de probat. pen. col. n. 92. vers. primo casu.

Item non obstat text. in authent. constitutio,

que de dignitatibus, §. illud, col. 6. ubi difponitur, quod licet Episcopus per dignitatem Episcopalem liberetur à potestate patris, tamen non amittit iura suitatis, & ad hoc cum notat & commendat Angel. de Perus. qui ex hoc infert, quod si præteatur à patre, erit testamentum nullum, & per consequens transmittit hæreditatem non aditam; & habebit omnia alia privilegia suitatis, & ad hoc etiam illum text. notat, & commendat Socin. in l. filius, isto tit. 10. col. Matheflan. in tract. de success. ab intest. 3. col. verbo notandum est, notat etiam & commendat Aret. in l. 3. Cod. de jur. delib. 18. col. num. 14. Phil. Dec. in l. qui se patri, C. unde libert. 1. col. in fin. Faber. Ang. & alii Doctores in §. 1. Inst. quib. mod. jus pat. pot. fol. tenet etiam Petrus Cynus, & communiter Doctor. in auth. Episcopalis dignitas, de Episc. & cler.

Item etiam non obstat textus in l. cum in ad-
optivis, §. sed ne verbi. & ideo sancimus, ubi habe-
tur quod licet hodie filius adoptivus non tran-
seat in potestate patris adoptalis, tamen bene
habet iura suitatis, ut ei possit succedere ab in-
testato, quem ibi ad hoc notat & reputat mi-
stabilem Bald. in fin. num. 7. & istud dicit esse no-
vum Aret in l. ventre præsterito, de acq. 14 col. num.
10. & illum textum reputat in jure singularem
Mathefl. in tract. de success. ab intest. 3. col. verbo
notandum est. Inquit quod magis est, aliud magis
singulare nō pot. & colligo ex hoc textu, quod non
solū datur ibi suitas sine patria potestate, sed
etiam datur suitas restricta ad unicam succel-
litionis speciem, puta ab intestato; & quod non
extendat vires suas ex testamento. Confirmatur
per textum singularem, unicum suo in casu in
l. qui in aliena, §. interdum, ff. de acq. hæred. ubi
nepos ex filio ex hæredato, licet non sit suis ha-
res avo, qui pater ejus eum preceedit in gradu,
tamen ex testamento efficitur suis hares avo,
si ab eo institutur: & ad hoc illum textum dicit
ibi mirabilis Bald. & reputat singularem, & uni-
cum Paul. de Castr. & communiter Moderni:
Nec obstat si dicas, quod suitas est jus incorpo-
rale, & indivisible: unde impossibile videatur,
quod repatriatur suitas quadam quid, & quadam
quid non; quia subtiliter respondeo, quod non
est divisibilis naturaliter, sed bene dividitur ju-
ris determinatione. Vel aliter & secundū, quod
suitas ipsa non dividitur, sed effectus ejus. Item
etiam non obstat, quod filius legitimatus habeat
suitatem, licet non sit in potestate, ut est uni-
cum & singulare dictum Bald. in l. eam quam, C.
de fideicom. 1. col. in fin. de quo alias dixi suo lo-
co in legibus Tauri.

Quia notabiliter omnibus superioribus objec-
tis, respondeo sequentibus modis. Primo, quod
licet regulariter patria potestas requiratur ad
casuandam suitatem: tamen ex iuri dispositio-
ne bene potest fieri, ut detur suitas sine ea; ita
responderet Bald. in diff. l. Deo nobis, 2. col. in princ.
Bart. in authen. ingriff. C. de sacrof. Eccl.
pen. col. num. 67. confirmatur, quia cum patria
potestas sit inventa à jure civili, ut in l. nam &
civium, ff. his qui sunt sui vel alieni iuri, ut in
§. 2. Inst. de patria potestate, & per consequens
suitas quae causatur ab ea, merito in aliquo ca-
su potest jus civile suitatem inducere sine
patria potestate. Vel aliter & secundū respon-
deo, quod omnia iura predicta, quæ dicunt, quod
in dictis casibus tollitur patria potestas, debent
intelligi, quando tractaretur de commido ip-
sus filii, secus vero quando tractaretur de ejus
damno;

13
Suitas
quando
potest
patria
potesta-

danno: quia tunc non censeretur sublata juris suitas: ita tener & responderet Bart. in l. idem in potestate, in suis verbis, ff. de his qui sunt sui vel alieni juris. Cynus, Guilielm. Bald. Angel. & Doctores in l. nepotes, codem tir. Bald. in l. apud hostes, C. de suis & legit. hered. fin. col. pen. quæst. Cynus & alii Doctor. in authen. sed Episcopalis dignitas, C. de Episc. & cler. Faber. Angel. Nicol. de Neap. & alii Doctores in §. 1. Infit. quibus modis ius patria pot. sol. Lancel. Deci. in l. quise patris 2. col. in princ. Cunde liber. Corneus in l. 3. C. de jure delib. 8. col. in fin. num. 4. Angel. de Perus. in d. tract. suitas, 4. col. num. 13. & 14. Vel aliter & tertio & quidem subtiliter, potest responderi quod regula, quæ habet quod suitas non potest esse nec cauſari sine patri potestate, intelligitur a proximo tempore acquisitionis & productione ipsius, secus tamen est tempore conſervationis durationis, quod si semel producta in esse, & cauſata mediante patria potestate, licet ex post facta celſet patria potestas, nihilominus tamen durat, & conservatur suitas, & omnis eff. eis ejus, argumento textus in l. patre furioff. de his qui sunt sui vel alieni juris, & simil. & ita intelligitur iura superius in contrarium adducta, quæ exprefſe hoc probant, & in specie ita tener & responderet subtiliter Aret. in l. Corn. ff. de testam. 1. col. num. 3. Jaf. in l. Gallus, 6. ff. ejus, ff. de lib. & pothum. 4. col. num. 12. Philip. Deci. in l. qui se patris. Cunde liber. 2. col. in princ. Confirmatur ista ratio, & resolutio ex doctrina singulari Bald. & communiter opinio in l. 3. Cod. de nſſuſſt. ubi dicit, quod licet patria potestas sit causa acquisitionis uſuſructus in boni filii, tamen uſuſructus, semel patri quæſitus, retinetur & conservatur, etiam ceſante patria potestate, ut per mortem filii, ingressum religionis, vel alias, ut alibi latius dixi ſuo loco, & iſta ſolutio mihi placet, & concludit præterquam in filio adoptivo, quia ei non potest adaptari, ſed in eo habebit locum prima ſolutio.

Item etiam non obſtat, ſi dicatur, quod filius pothumus natus poſt mortem patris, non eſt, nec unquam fuit in potestate patri, quia dum fuit in utero, non dicitur homo eis, nec ſubiectum de perſe, ut in eo poſſit eſſe patria potestas, ut, in l. final. ff. de collat. bonorum, & in l. final. ff. de affigand. liber. & tamen in ipſo instanti, quo naſcitur habet ſuitatem, & iura ejus, textus eſt in l. pothum. ff. de iuſti. rcp. text. in l. ſi quis filio ex hac dato, verſic. plane, & per totam. l. codem tit. textus in l. 1. & 2. (cendum ff. de suis & legit. hered. textus in l. 5. rotiens, cum verſ. seq. ff. de ven. in poſt. mitten. textus in l. pothum. Cod. de collat. textus in l. pothum nato, Cod. de bon. poſt. cont. tab. text. melior de jure, in §. ita demum, verſ. pothum. Inſtit. de hered. qua ab inſtit. defer. quia notabiliter, repondeo, quod illa potentia, quoſ filii eſt in potestate paterna, ſive vivo patre naſcetur, operatur exiſtentiā ſuitatis poſt mortem patris. Unde dico, quod patria potestas in actu, vel latem in potentia operatur, & inducit ſuitatem, & in terminis ita ſubtiliter probat mihi textus in dīl. §. ita demum, verſic. pothum. Inſtit. de hered. qua ab inſtit. defer. cuius verba ſunt: Pothumi quoque, qui ſi unico parente nati eſſent, in potestate ejus ſuitati forent, ſui heredes ſunt: conſtitatur, quia lex ipſa reſervat filio pothumio omnia iura que habitus eſſet, ſi vivo patre naſceretur, in tempus naſcitur: textus eſt in l. antiqui in princ. ff. ſi pars hered. pet. cum ſimiſ. ergo me-

rit reservat ſibi ſuitatem. Et ſcriptiles, quare non reſervat patriam potestatam? reſpondeo, quod principaliter illa coſtitut in patre, & reſpicit perſonam ejus, unde cum ſit mortuus, neceſſariō extinguitur: ſed ſuitas & effectus ejus reſider principaliter in filio, & ideo poſt nativitatem ejus ſibi reſervatur. Ex quibus reſolutive habes, quod quadruplex eſt species libera-rum, quidam enim ſunt ſui & in potestate, ut filii tenentes prium locum in ſuſſione, ſum quidam in potestate, ſed non in ſuitate, ut ne- poteſtes ex filio quando pater eorum vivit & pre- cedit, quidam ſunt ſui, ſed non in potestate, ut pothumus nati poſt mortem patris: quidam nec ſunt ſui, nec in potestate, ut filii emancipati, vel deſcenſorū ex linea materna.

Ex qua naturali, & praecisa coniunctione ius antiquum civile inducere quandam neceſſitatem in filio, vel deſcendente, qui erat proximior gradu, ut praecise veſt nolit, tenetur hereditatem patri accipere, textus eſt in l. neceſſariō, ff. de acquir. hered. textus in l. mere, cod. tit. textus, in l. 2. ff. de cod. fur. textus in §. ſui, inſtit. de her. qual. & diff. Ex licet nemo tangat, ratio hujus deſcioſis poterat eſſe, quia cum filius, cideſdi, quaſi naturaliter, & ex diſpoſitione legis, cenſeat una & eadem perſona cum ipſo patre: & in eum per legem continuetur dominium, non potest hereditatem, vel bona repudiare, ſicut ipſem patre, qui actualiter habebat, non poterat repudiare, quin creditoribus tenetur. Hodie tamen de novo iure Prætorio confeſſum eſt prelixiſ filii, & deſcendentibus be-neſie ablixiendi, ut ſi veſt poſſent ſe abſtinere ab hereditate paterna, & fori ea ratio-ne, invitus filius teneatur praepare, ut in to-toto titulo neſſilis pro patre: text. eſt in d. l. neceſſariō, in princ. ff. de acquir. hered. textus in l. ei qui ſe, & in l. cum boni, & in l. pupi-lu paterna. textus in l. ſilis qui ſe paterna, codem titul. textus in l. nam nec emau ſpatiis, ff. de leg. 1. textus in l. patre familiis ff. de privilegiis credito-rum, textus in §. ſuſſe verſic. fed hi permittit. Fre-tor, Inſtit. de hered. qualit. & different. cu. iſuſ ver-ſa ſunt. Sed hi Frator permittit volentiibus ſe abſinere ab hereditate, ut poſt patentes, quam iſuſ ſuſſa bona, ſimiliter a creditoribus poſſideantur.

Et tamen ex ſuperioribus potest affiſnari con-grua & comprehenſiva diſtinzione ſuitatis: & omiſſis quanpluribus diſtinzionebus, quas in diſeruis locis ponunt Doctores, iſta videtur mihi notabilior diſtinzione, & in ſumma com-prehendit virtutem, & ſubſtantiam ſuitatis, & omnes alias diſtinzioneſ ſub ſe contineat.

Suitas eſt quoddam ius ex naturali coniunctione & patria potestate productum intellec-tuale, directum non flexibile, dominii bonorum continuationem ad deſcendentēs proximos poſt mortem immediate inducens: vel aliter & ſecondū: Suitas eſt quoddam ius intellectuale, directum, non flexibile, propter patriam potestatē, perſonarumque identitatem, dominii bonorum continuationem ad deſcendentēs proximos poſt mortem immediate inducens: & in effectu iſtam diſtinzione ponit Bald. in l. apud hostes, Cod. de suis & legit. hered. 3. col. verſicul. ſed circa prædicta. Romanus in l. apud Julianum, ſi. idem Julianus, ff. ad Trebellianum. Socius in l. ſilis qui patris, inſtra iſto titulo, colum. 10. n. 1. verſicul. extra gloss. Angelus Perus. in trac-

16

Definiſio

ſuitatis.

De Transmissione Hæreditatis Cap. IX. 153

tatu ſuitatis, 2. column. 2. num. 2. quem tractatum inſertat repetitioni. in ſuis, ff. de lib. & pothum. Cornelius, qui procedit mordendo aliorum diſtinctions, in l. bis Cod. de jure liber. 18. column. numero 104. verſicul. primoigitu quarendum eſt. Philippos Decius in l. qui ſe patris, 1. column. 1. in princ. Cod. unde liberis, & ita diſtinatio, & quodlibet verbum ejus, aperte, probatur & deducitur ex ſuperioribus, ſi bene adverterat.

Quarto infero quod filius ſuſſus & in po-
ſtate non potest uſcapere, vel praefcribe-re aliquam rem titulo pro hered., pro cuius inelli-
gencia dico, quod hi defunctus in vita poſſideat
aliquam rem alienam, horum ſuſſe, quam non
poterat praefcribe, vel uſcapere legitimo &
ordinario tempore: quia deficit ſibi titulus,
hares ejus extraneus poſt aditam hereditatem
poterit eam uſcapere, vel praefcribe: i-
qua ad eam ſibi novus titulus pro herede: &
ſicut illi titulus, ſecundum aditum, eſſet ſufficiens
ad acquirendum dominium in propriis rebus
defuncti, ita debet eſſe ſufficiens ad acquirendum
quasi dominium, & uſcapiendi conditionem
in rebus alienis, argumento textus in l. cla-
ribus, cum ſimiſibus de contrabend. emplo. text.
in l. 1. & per totam ff. pro hered. & ibi tenet & de-
clarat Glosſ. ordinari. final. Bartol. Alber. Angel.
Imol. Paul. Rapha. Cuman. & communiter Docto-
res, text. in l. 1. Cod. codem tit. & ibi communi-
ter Doct. Franc. Bald. in tract. pref. fol. 90. in rubri-
ca. ego colligo, ff. ſi cert. pet. notat etiam & com-
mendat A. etius in l. 3. ff. de acquirend. hered. 2.
column. num. 2. ſimiſis tamen Glosſa eſt in l. ſi ali-
num ſuſſe extraneis ff. de hered. inſtituenda, & ibi
notat Bartol. & Doctores. glosſ. in l. ſi creditor. ff.
ad leg. Eſt diſcipl. am: tenet etiam & declarat latè
Bartol. in final. ff. de condition. inſtituend. final.
colum. num. 3. & ibi Doctores. Idem Bartol. &
Doctores in l. Julianus noſter, ff. de condition. &
demonſtration. Pro qua tentatio & conſluſio-
ne facit textus mihiior de iure in leg. ſi poſt mortem ff.
de legat. 1. quem ad hoc notat & commen-
dat ibi Imol. Paul. Mōderni, & dicit ibi Jafon
2. column. quod non reperit alijs melior textus
ad hoc, ex quo Baldus & Salycket in dicta l. cum
hereditas, Cod. depoſiti, quod ſtante filio ſuo non
potest dari curato hereditati jacenti. Item quod
processus factus eſt cum tali curatore, non velebit,
ſed processus factus cum filio in potestate, velebit,
licet non probetur ejus aditio, vel immixtio;
quod ego intelligi de jure antiquo, ante benefi-
cium abliniendi conceſſum a Prætoro. Secundus
verò hodie, ſi filius vult deliberare, & non ſe
immixſet, nec ſe abſtinet, quia tunc porerit dari
curato hereditati jacenti, & hoc aperte te-
nē ibi Paul. Salycket & hoc etiam videtur ve-
le lo. Joa. de Imol. in leg. ſi ſilis qui patris, iſto tit.

18

Notā

Scundū infero notabilitet, quod hi caveatur
lege vel ſatuto: quod de qualibet hereditate;
que aliquid obtigerit, ſolvatur certa gabella,
debet intelligi in herede extraneo: eſciſ ſe
in filio ſuo, quia propter hereditatem patris ſi
bi delata eſt teſtamento, vel ab interato, non
tenetur ſolvere aliquam gabellam; quia non
dicitur novam hereditatem acquirere, ſed potius
dominium bonorum continuare. Idem tenet An-
gelus de Imol. in d. in ſuis de liberis & pothum. 1.
col. 1. & ibi Jaf. 2. col. in ſin. n. 1. quicquid ibi
dicat Alexander.

Tertiū infero, quod ex prædicta ſuitate &
continuatione dominii reſulta ratio, per quam
teſtamentum in quo filius ſuſſus & in potestate
preteritus, eſt ipſo iure nullum; nam cum do-
minium bonorum neceſſari per legem in ſuſſe

Ant. Gomezii Varia Resol. Tom I.

19
Nota 1.

Ex quibus omnibus infero aliqua norabilia in
materia ſuitatis. Primum infero, quod poſt mor-
tem patris ante additionem, vel mixtionem fili-
li ſuſſe, & in potestate, non dicitur ne datur ha-
reditas jacens, quae repreſenter ipsum defun-
tum, ſicut dicimus in extraceſis, nec eſt dare me-
dium inter mortem defuncti, & exiſtentiam ſuſſe
hereditis: cum ſtatiſ ipſo jure corrinetur do-
minium bonorum patris in ipsum filium, etiam
ignorante, & hoc aperte piaſtici probant ju-
ra, & io. exprefſo ita tenet Glosſa ordinaria in l.
cum hereditas Cod. depoſiti, quam ad hoc ibi notat
& commendat Cynus, Albericus, Baldus, Saly-
cket, & communiter Doctores, & illam etiam Glosſa
reputat ſingularē in jure Philippos Cor-
neus in l. 3. Cod. de jure delib. 1. colum. in princ.
n. 3. illam etiam dicit valde notabilem Jaf. in l.
in ſuis ff. de liberis & poth. 2. col. 10. idem Jafon.
in l. ejus qui in provincia, ſ. ſin. penul. verſ.
4. ego colligo, ff. ſi cert. pet. notat etiam & com-
mendat A. etius in l. 3. ff. de acquirend. hered. 2.
column. num. 2. ſimiſis tamen Glosſa eſt in l. ſi ali-
num ſuſſe extraneis ff. de hered. inſtituenda, & ibi
notat Bartol. & Doctores. glosſ. in l. ſi creditor. ff.
ad leg. Eſt diſcipl. am: tenet etiam & declarat latè
Bartol. in final. ff. de condition. inſtituend. final.
colum. num. 3. & ibi Doctores. Idem Bartol. &
Doctores in l. Julianus noſter, ff. de condition. &
demonſtration. Pro qua tentatio & conſluſio-
ne facit textus mihiior de iure in leg. ſi poſt mortem ff.
de legat. 1. quem ad hoc notat & commen-
dat ibi Imol. Paul. Salycket, & hoc etiam videtur ve-
le lo. Joa. de Imol. in leg. ſi ſilis qui patris, iſto tit.

Nota 2.

Final. ff. pro hered. & ibi notat Bartol. & communiter Doctores text. in l. n. 1. Cod. pro hered. cajus verba ſunt: Nihil pro herede poſſe
uſcapere ſuſſis hereditibus exiſtentibus, magis obtinuit: & ibi A. in ſumma illius tituli. Bartolus, Alber-
icus, Paulus, Salycket, & communiter Docto-
res, Angelus de Perus. in d. in ſuis de liberis & pothum. 9.
fol. verſicul. quartus effectus eſt. Limita tamen &
intelligi ſuperiore conſluſionem, quando
filius ait vel ſe immixſet tanquam filius: fe-
cū ſuſſe tamen eſt, ſi veſt ſuccedere tanquam agna-
tus vel cognatus, quod poſſet facere ſi non ſit
alius filius in medio, cum habeat triplex caput,
undē liberi, undē agnati, undē cognati: unde ex-
clusus ab uno, non prohibetur ſuccedere ex
alio, ut in l. ſ. ſed videndum ff. de ſuſſe, eſciſ ſe
notatur in l. 1. & 2. Cod. qui adiuit: nam tunc be-
ne poſſet uſcapere vel praefcribe rem titulo
pro herede: ita ſingulariter determinat Baldus
in rubrie extra de preſcription. 3. column. num. 14.
dicens nonquam elle ab alio diſtincta, & illud
dictum reperiat mirabile: & legitimis incogni-
tum, Alexander in l. in ſuis, ff. de liberis & poth-
um. 3. colum. num. 7. idem Alexander in l. ſi
ſilis qui patris ff. de vulgar. & pupillar. final. colum.
propri. ſin. idem Alexander in l. 1. Cod. qui
admi. pen. colum. in ſin. Contrarium tamen re-
tinet hoc Jafon. in l. in ſuis, ff. de liberis & poth-
um. 2. colum. num. 8. in d. quod talis filius non
poſſet uſcapere, vel praefcribe, moſt ſuſſe

dat

datus tanquam filius, modò tanquam agnatus, modò tanquam cognatus, per textum quem reputat singularē, & à nemine ponderatur, in l. de bonis, s. ibi queniam sui sunt, ff. de Carbon. edit., ubi dicit textus quod ex quocumque capite filius veniat & succedat, semper est suus. Idem Ias. in l. si emancipari, 7. col. 1. de colla, sed ante Ias. illum textum ad hoc notat & ponderat Socin. in l. si filius qui partit, infra isto tit. 12. column. versic. & ex premisso; facit etiam bonus text. in l. penult. § finali, ff. quis ordo in bon. posse. ser. qui dicit, quod ex quocumque capite, filius succedit, habet annum.

Advertendum tamen, quod in hoc ego teneo novam & veram opinionem, scilicet, quod talis filius potest renunciare successioni de jure civili, & succedere de jure pratorio, ut in l. sum heredit. Cod. de iure deliberandi & ibi Doctores & in l. 1. §. sed videndum, ff. de successo, edit. & notatur in dict. l. 1. 2. & Cod. qui admitt. quo casu, mo. succedit ex capite, unde liberi, modò ex capite, unde agnati, modò ex capite, unde cognati, poterit uscapere vel prescribere: quia de jure Pratorio non consideratur suitas nec patria potestas, virtus, nec effectus ejus; ut l. nam cœrum, ff. his qui sunt sui vel alieni juris in s. 2. Inst. de patr. pot. & tenet Glossa & communiter Doctor. in l. 1. C. qui admitt. in gloss. fin.

Dubium tamen subtile est, si hodie stante jure Pratorio, quo conceplum est filii beneficium abstinenti, possit filius uscapere vel prescribere titulo pro herede: cum redactum sit ad inflar extranei, & censeatur sublata suitas in his qui tendunt in dannum filiorum. Ergo in isto casu censeatur sublata, cum sit commodum eorum: sed hoc non obstante, teneo superiorum communem doctrinam & conclusionem, quia per beneficium abstinenti benedictetur sublata suitas in damno, quando filius nondum adiut, si vero adiut in omnibus remanet suitas illæla, textus est in l. si filius qui patris, de vulgar. & pupill. ibi non sponte suscepit, & ibi communiter Doctores. Vel aliter seculò respon. leo, quod per beneficium abstinenti censeatur sublata suitas in his, quæ respiciunt hereditatem & bona patris, non vero quod alia bona, vel quod effectus, qui ex suitate causantur respectu aliorum ex iure dispositione, ut in nolto casu.

Nota 5. Quinto infero, quod ex ista tam naturali conjectione, suitate & patria potestate, pater potest facere substitutionem pupillarem filio impuberi, & les tantum confidit de patre, quod hoc casu permittitur captatoria voluntas, textus est capitalis cum materia in l. infra isto titu. cum similis; verum tamen est, quod præcise non requiratur suitas, sed suffici patria potestas, ut pater in filio exheredato, de quo articulo dicto lat. & notabilitate infra in ista repetitione, ubi multo diffusus, quod omnes alii, rem istam mihi videor tractare, ex qua non mediocre commodum sibi comparabant, qui disputationi nostra diligenter animos attenderint.

Nota 6. Sexto infero, quod ex hoc, quicquid querit filius, querit patrem, textus est in leg. placet, ff. de acquir. hered. textus in l. 1. & per totam, C. per quas personas, textus in s. 1. & per totum, Inst. edent. rit. textus in s. ei qui, Inst. de innit. stipulat.

Nota 7. Septimo infero, quod ex hac suitate identitateque ferè personarum metus adhibitus in

Cod.

De Transmissione Hæreditatis Cap. IX. 155

Cod. si minor ab hered. se abstinner. textus in §. sui, versic. sed his permittit Prator. Inst. de hered. qualit. & different.

Secundo facit generalis regula, quæ habet, quod omnia nostra facimus, quibus auctoritatem imperitum; textus est in l. 1. §. omnia, C. de veter. iure enucle. cuius verba sunt: Omnia enim merito nostra facimus, quia ex nobis omnis est imperitum auctoritas: textus in l. §. supra dictis, C. de emendat. Cod. textus in l. 2. §. postea, ff. de origin. jur. bonus textus in l. legitima, C. de patris: textus in l. si Apostolica de prædis in 6. versic. certum est, cuius verba sunt: Certum est, quod cum ipsis propria ipsius legis, post imperitum a nobis auctoritatem, nostra censeatur effeta. Constat, quia quando jus civile procedit addendo vel limitando jus naturale, vel genitium, jam ex hoc dicitur jus civile; textus in l. ius civile, ff. de just. & iur. in vers. inaque, cuius verba sunt: Itaque cum aliquid addimus vel detrahimus iuri commun. juri proprium, id est civile efficimus: sed jus civile procedit addendo, vel limitando jus pratoriorum, ergo &c.

Tertio, & in specie facit textus in l. final. § sin vero postquam, juncto §. & hic quidem de jure delib. ibi cum enim licet ei etiam adire hereditatem, & sine damno ab ea descendere ex praesentis auctoritate: ubi habetur, quod tam filius, quæ extraneus heres potest adire, vel omittere hereditatem auctoritate illius legis Justiniani; & patet quod loquitur tam in filio, quam extraneo herede: qui supra textus in d. §. sin vero postquam, loquitur in cafo, quo textus in l. bac quidem qui dicit. Eodem modo heres potest omittiri hereditatem, similiter debet intelligi tam in filio, quam extraneo; ergo aperte dat intelligere, quod auctoritate illius l. & sic de jure Civili filius suis habet beneficium abstinenti.

Quarto, facit textus in l. definitis, Cod. de legi. hered. ubi dicit textus quod suis hereditibus abstinentibus, vel repudiantibus, statim sequens heres admittit.

Quinto facit textus in l. 1. Cod. si minor ab hereditate se abstiner. ubi dicit, quod si filius non se immiscuit, non habet necesse petere restituitionem in integrum, ut se abstineat, quia ipse jure potest se abstiner.

Sexto facit textus notabilis & subtilis in l. cum antiquioribus in princip. Cod. de jure delib. ubi habetur quod etiam de jure Civili dabatur filio suo, & in potestate tempus delibrandi, infra quod adire vel repudiare potest hereditatem patris; ergo clare patet, quod eodem jure Civili conceditur facultas abstineendi, f. & in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Bald. licet non ita bene fundat in l. una, Cod. de his qui an. aperte tabul. 2. colum. in princip. ubi ad hoc reputat singularem textum in d. l. sin. vero postquam cum s. seq. de jure deliberauerit ibi Bald. in l. si paterna, Cod. de revoc. his, que in frand. credit. alienata sunt: ubi dicit, quod ipse solus notat illum textum ad hoc in d. l. sin. vero postquam juncto s. seq. idem Bald. in l. una Cod. quando non petent patr. petend. & cres. 5. colum. num. 10. 3. quis. principal. Salyc. in l. apud hostes, Cod. de suis & legitim hered. 1. colum. num. 3. idem Salyc. in l. qui se patris, Cod. unde liber. 6. col. in medio, versic. sed his non obstantibus.

Sed his non obstantibus ego teneo contrarium, imo quod beneficium abstinenti solum Ant. Gomezii Variæ Resol. Tom. I.

Solutio

tra.

Inst. de bonorum possessione Faber. in § prejudiciale Inst. de actionib. 2. colum. in fin. num. 7. Pro quibus confidero texum notabilem in l. posthmo ff. de injunct. rapi. ubi disponitur, quod si posthonus pateretur decedat vivo patre, confirmatur testamentum de jure Pratorio, & heres institutus potest petere bonorum possessionem secundum tabulas; & licet illa decisio sit approbata & confirmata per Imperatores ibi ratos & per Consulatum; ibi tamen non dicitur esse dispositio, vel successus Civilis; sed pratoria; & ad hoc illum textum notat & commendat ibi Bald. Alber. Imol. & communiter Doctores, & magis in specie, & notabiliter Paul. 1. colum. num. 3. ilium textum ad hoc in nolto proposito notat & commendat Socin. in l. 1. infra isto titulo, 1. colum. po. princi. facit textus in l. & quia, ff. de iurisdict. omn. judic. & de foro compet. ubi licet lex referat, & confirmet iurisdictionem delegatam, non tamen facit eam ordinariam, sed tandem est delegata, ut antea erat, nec in aliquo immutat naturam suam: ita intelligit & declarat Bart. in l. more majorum. 2. colum. princip. & ibi communiter Doctores, hanc etiam

V 2 Doctrinam

doctrinam tenet Bartol. & communiter Doctores in l. 2. de vulg. & pupil. subst. 1. colum. in fin. ubi dicitur, quod, quando lex referit & approbat consuetudinem, non dicitur esse dispositio civilis, sed consuetudo, sicut antea.

Tertio facit textus singularis in l. Aurelius, §. testamento facto, ff. de liber. legat. ubi probatur, quod natura confirmationis est roboret & confirmare, prout erat in sua primæva dispositione, non autem extendere, & ad hoc notat & commendat ibi Albericus, & communiter Doctores antiqui: & ad hoc illum textum notat & commendat Baldus & Paulus in l. 3. Cod. si advers. rem judic. Item Baldus in l. nominationes, in fine, Cod. de appellatione & consultatio, idem Baldus in cap. 1. per quos fiat investitu, in usq. fendor. Moderni in dict. l. more majorum, ff. de juri s. omniū iudic. & de for. comp. facit etiam textus in leg. ante tabulas ff. de jure cod. coll. ubi codicilli confirmati in testamento valent ut codicilli, non ut testamentum.

Imò quod magis est, licet jus civile referat, & approbet jus Prætorium, & aliquid addat, detrahatur, vel de latet, illa dispositio non est civili, sed Prætoria; textus est notabilis & expressus, quem ego noviter pondereo in l. finali, C. d. qui admittit, ubi illa lex civili sed ab Imperatore Constantino, de novo ponit modum & formam petendæ bonorum possessionis: nam licet de jure Prætorio requiratur, quod iudex eam decerneret: tamen hodie per illam legem sufficit simplex agnitus & petitio coram iudice sine aliquo decreto iudicis: & tamen bonorum possesso, qua agnoscitur, dicitur Prætoria, sicut antea, & non civili; textus notabilis in illo, & fin. ff. de bono poss. cent. 1ab, ubi habetur, quod bonorum possesso transmittatur in casu illius textus, dato iusto impedimento, per quod non poruit in vita agnoscit; & licet illa transmissio sit inducta à jure civili per illum textum, tamen bonorum possesso que transmittitur, non definit esse Prætoria, non obstat textus singularis in l. fin. s. fin. vero postquam iustitia seq. C. de jure delib. in tertio fundamento contrario adducto: quia respondeo, quod potest intelligi, ut loquantur & procedat in herede extraneo, non autem in filio suo & in potestate: vel aliter & secundò respondere, quod licet loquatur in utroque, tamen debet intelligi, secundum qualitatem uniuscuiusque: nam respectu heredis extranei poterit omittere hereditatem de jure civili: filius vero de jure Prætorio. Præterea non obstante iura adducta in quarto & quinto fundamento pro contraria parte: quia respondeo, ut supra dixi in primo & secundo fundamento contrario. Præterea non obstat textus in l. cum antiquiorib. in princ. Cod. de juri delib. quia respondeo, quod bene potest dari tempus deliberandi: sed in herede extraneo debet intelligi, ut aedat, vel repudiat de jure civili: sed in filio suo, ut se immisciat de jure civili, vel se abstineat de jure Prætorio.

Nota 1. Forma bonorum possesso.

intelligi probata consuetudine. Ita dicit & disponit predicti. l. Tauri.

Secundò inferur, quod si in aliquo testamento confirmantur Codicilli, non ex hoc valebunt, ut testamentum, sed ut Codicilli, textus est in l. ante tabulas ff. de jure cod.

Remanet ergo ex superioribus benè confirmata communis opinio, qua habet, quod beneficium abstinendi tantum est inductum de jure Prætorio, non vero de jure civili; ex quo resultant aliqua notabilia, & pulchra dubia in hac materia.

Et primò quero, utrum istud beneficium abstinendi finitur anno, ut teneatur filius se abstinere infra annum, si putat hereditatem patris esse damnosam, vel duret post annum, perpetuo possit se abstinere, si se non immiscuit & videtur quod istud beneficium finitur anno, si ut remedia & beneficia Prætoria & gulariter durant anno, per textum in l. 1. s. sed videndum, & largiss. & s. f. ff. de successo. c. 1. & in l. p. s. fin. ff. quis ordo in bono, possej servus. textus in l. 1. junct. gloss. & comm. opin. C. qui admittit & in l. emancipata, eo ris. textus est in l. in honorariis, ff. de actio & obligatio in s. 1. Inff. de perpe. & tempor. actio. & ex isto fundamento etiam sententiam & conclusionem teat Salyot, in l. apud hostes, C. de suis & legi. hered. 1. colum. num. 2. Sed in hoc articulo ego teneo contrarium, immo quod, si filius expresse vel tacite non se immiscuit hereditati, potest se perpetuè abstinere, nec poterit conveniri à credito iubis hereditariis.

Primo, quia in effectu hoc beneficium abstinendi importat, & con. editi filii jus excipiendi. Unde merito debet esse perpetuum, per regulam genericam qua habet, quod ea, quae sunt annualia ad agendum, sunt perpetua ad excipendum; textus est in l. puræ s. final. ff. de dol. except. textus in l. iacet, Cod. de exempl. & in expresso illam sententiam & conclusionem tenet Joan. Imo in l. venire prætorio, ff. d. acquir. heredit. in colum. post princip. versicul. adverte tamen Roman. in l. neccsariis ff. de acquir. hered. & ibi Alexand. penultim. colum. in princip. & in fin. Cornelius in leg. qui se patris, Cod. unde liberi, 11. colum. in princip. num. 15.

Secundò principaliter quero, an hodie filius possit transmittere hereditatem patris non ad tam ad quoscumque virtute suitas; ut supra dictum est, cum habeat beneficium abstinendi concessum à jure Prætorio & videtur quod non possit transmittere. Primo, quia licet ista conditione (si voluerit) possita in herede extraneo, non faciat veram conditionem suspensivam, ut in l. 3. ff. de legat. 1. textus in l. s. Titio, s. quædam, ff. quand. dies usus fruct. legat. ced. text. ex plicis & notabilis in l. conditions extrinsecus, ff. de condit. & demonstr. tamen possita in filio suo, bene facit veram conditionem, & impedit transmissionem, textus expressus & notabilis in l. suis quoque, ff. de hered. instruend. textus notabilis & exp. suis in l. Cornelius, ced. titul. textus in l. jam dubitari, eodem tit. textus in l. verba hac, ff. de condition. inflit. Sed hodie per tale beneficium abstinendi, filius videatur vocatus ex testamento, vel ab intestato, sub ista conditione (si voluerit) cum à jure sit data sibi licentia abstinendi ab hereditate: ergo per consequens videatur sublata suitas, & transmitti. Confirmatur, quia per dationem substituti vulgaris tollitur suitas & transmissio, non alia ratione, nisi quia ibi includitur predicta conditione (si voluerit)

Resolatio.

Beneficium abstinendi.

anno

Authoris contra. opinio.

23

Filius suis aut possit transmitti. hereditatis patris non ad tam.

De Transmissione Hæreditatis Cap. IX. 157

qua impedit transmissionem, textus est notabilis & expressus in l. 1. s. si proponat, ff. si quis emiss. caus. testament. & ibi Bartol. & communiter Doctores, tradit plenè Bart. in l. filius qui patri, ff. de vulgar. & pupillar. 3. column., & ibi Doctor, & communiter Doctores, idem Bart. ibi Doctor, in l. Papinianus, quarta autem ff. de inofficio. etiam.

Secundò pro illa parte facit text. in l. nam ne emancipari. ff. de leg. 1. ubi probatur quod per beneficium abstinendi, à jure concessum, filius suis & in potestate, habet liberum arbitrium ad eundam vel non ad eundam, sicut emancipatus vel heres extraneus, & ibi notat Bartol. Alber. & communiter Doctor. Ergo si debeat hereditatem non aditam, non potest illam transmittere, sicut non transmittit emancipatus, vel heres extraneus, & in expresso illam sententiam, & conclusionem tener intignis Doctor antiquus, summæ autoritatis, Jacobus de Bellivoio in authen. de trien. & sensib. in l. quāl. principal. quam ibi dispat. & maximè in 3. colum. versicul. & ad probandum, col. 3.

Sed ego teneo contrariam sententiam, imò quod hodie filius suis & in potestate possit transmittere hereditatem patris non ad quoscumque etiam extraneos, ex potestate suitas, licet habeat beneficium abstinendi, concessum à jure Prætorio: quia illud beneficium principaliter est inductum in favorem filii, ut si tollatur illa necessitas, per quam præcisè tenebatur succedere in hereditate paterna, & familiariter tollatur suitas, in casu, quo afferer ei dammum: non tamen ut ei conferatur suitas, & virtus ejus, in casu quo tractator de commode & favore ipsius filii. Unde cum maximus favor & utilitas sit transmittere, merito etiam hodie transmittet hereditatem.

Ita probat textus singularis & melior de jure in nostra materia in leg. ff. si filius, qui patri vers. etiam in ipso tit. cajus verba sunt: Etenim jus dicendi propositum est liberos oneribus hereditaris non sponte suscepti librare, non invitos ab hereditate removere: textus in l. filius qui se pat. ff. de acquir. hered. textus in l. Julianus, ff. si quis omis. caus. est am. text. in l. paterfamilias, ff. de privileg. credit.

Secundò pro illa parte facit textus notabilis & expressus in leg. 1. s. qui sunt in potestate, ff. si quis omis. caus. etiam. ubi habetur, quod filius non amittit suitas, licet habat beneficium abstinendi. Cujus pulchra verba sunt: Qui sunt in potestate, si anim heredes sunt, seu ab inofficio, seu ex testamento, nec quod se abstinere possit, quicquam facit; & ad hoc notat ibi Bart. A. ber. & communiter Doctores.

Et in expresso illam sententiam, & conclusio-

nem tenet magistralis Bartol in dict. leg. ff. si filius qui patris, infra isto tit. 3. colum. 3. num. 6. & ibi Bald. Imo. Paul. Aret. Alex. Socin. & Jason. idem Bart. in leg. venire præterito ff. de acquir. hered. 4. colum. versicul. quartus casus, & ibi Imo. 1. 9. colum. versicul. quarta regula. Aret. Paul. & communiter Doctores, idem Bart. in leg. ex militari, ff. si filius, 2. colum. ff. de milit. testament. idem Bart. in leg. 1. Cod. minor. ab herede se abstinuer. & ibi Bald. 2. colum. num. 2. in leg. 3. Cod. de juri delib. 1. colum. & ibi Paul. Imo. not. in leg. jam dubitari, ff. de hered. 1. 9. colum. princip. Jason. notabilitas in l. pater filio, ff. de legat. 1. 4. colum. num. 12. Angel. Perus. in dict. trah. de suitate 9. fol. versicul. ex predictis.

Nec obstat primum fundamentum pro contra-

ria parte superius indactum: Quia respondeo, solut. 2.

quod conditio (si voluerit) apposita institutioni filii, bene tollit suitatem; tamen in nostro casu non vocatur filius à patre, nec à lege vel Prætorio conditionaliter, sed plenè & simpliciter unde merito transmittit. Vel aliter & secundò respondeo; quod licet effet vocatus conditionaliter, illa est conditio mere tacita, & subincollecta, qua non tollit suitatem, sicut videmus in vulgaris substitutione tacita, contenta sub pupillari, ut trahit Bald. in leg. Papinianus, §. quarto autem, 2. col. ff. de inofficio. etiam.

Nec obstat etiam secundum fundamentum, in quo dixi, quod subincollectio vulgaris tollit suitatem: Quia respondeo, quod illa continet sub se conditionem (si voluerit) saltem expressam verbis generalibus, unde merito tollit suitatem: beneficium vero abstinendi non continet aliquam conditionem, ut probavi, unde non tollit transmissionem.

Nec obstat etiam tertium fundamentum, textus in dicta leg. nam nec emancipari. Quia respondeo, quod bene habet filius pro extraneo, quantum ad hoc, ut habeat libera facultatem se immiscendi, vel se abstinendi, non vero quod alia.

Nec obstat etiam si dicatur, quod forte non est favor transmittere, si hereditas est damno; quia respondeo, quod non transmittit ut aditam, sed ut aedacuta, ut in leg. ff. si quis filium, s. 1. ff. de acquir. hered. & latius infra dicam suo loco.

Imò (quod magis est,) ex his notabiliter infero, quod si caueatur lege vel statuto, quod filius habeat beneficium abstinendi, non videatur sublata suitas, nec transmissio ex potestate suitas, & similiter suitas in his que sunt damno filii. Ita singulariter determinat Bald. in leg. ff. si quis se patris, C. unde liber. penult. titul. colum. 2. num. 15. & ibi Paul. 4. colum. num. 4. Paul. in 3. quæst. C. de juri delibera. 2. colum. num. 7. Paul. in leg. venire, de acquirend. hered. 2. colum. num. 2. ubi reputat illud dicere esse peregrinum, & mente tenendum, licet contrarium tenet ibi Aretin. 14. colum. num. 10. versicul. sed queritur. Sed quia in animo semper est, cojunctione materie, quam tractandam suscepit, resolutionem plenariam assignare, ut studio facilius atque minori cum studio alienis fruantur laboribus, atque ex aliorum vigilis sua comprehendit commoda, quod ego summe semper pessim, quicquam facit; & ad hoc notat ibi Bart. A. ber. & communiter Doctores.

Secundò pro illa parte facit textus notabilis & expressus in leg. 1. s. qui sunt in potestate, ff. si quis omis. caus. etiam. ubi habetur, quod filius non amittit suitas, licet habat beneficium abstinendi. Cujus pulchra verba sunt: Qui sunt in potestate, si anim heredes sunt, seu ab inofficio, seu ex testamento, nec quod se abstinere possit, quicquam facit; & ad rem propostam accedamus.

Dubium tamen est, an hodie filius emancipatur possit transmittere hereditatem patris non agitam ex potentia suitas ad quoscumque, si cur filius in potestate: cum sit sublata differentia patris potestatis & emancipationis, ut in leg. meminimus, verbo cum igitur, Cod. de legit. hered. cuius verba sunt: Cum igitur Prætor filium emancipatum, licet subili jure capite forter diminutus: atamen in patris successionem sine ultra diminutione vocari mansuetum est, non eodem autem jure etiam ad fratrum sursum successionem a leō vocabatur: sed nec filii ejus jure legitimis suis patribus succeedebant, nec sursum duximus, hoc primus corrigere, & legem Anastasianam justo incremento perfectam ostendere, ut emancipari filii vel filia non solum paternis bonis ad suum

24 Dubium.

N. 3 rum